

værende Medlemmer af Rigsdagen findes hverken paa denne eller paa nogen anden af de Konti, der har været spurgt om, og ikke heller deres paarørende. Sætningen er jo formuleret med Omhu, saaledes at den ikke omfatter den nuværende Udenrigsminister, og det kunde den heller ikke gøre. Men politiske Formaal, som den højtærede Minister lægger os paa, har vi ikke haft, hvis det ikke er et politisk Formaal at sige til Regeringen, at naar saadanne Sigtelser er rejst, maa det klares, om de er sande, om der er Mænd, der har gjort dette.

Nu er det altsaa sagt, at det ikke er Politikere; men der er jo andre Mænd, hvis Indflydelse i Samfundet kan være lige saa vidtrækkende, lige saa betydende, og det havde været ønskeligt, om den højtærede Minister var gaaet til Forhandlingen om denne Sag med denne Forstaaelse af, at hvad det drejede sig om her, var at blive klar over, om der i vort Samfund sidder Mænd paa Poster, hvor de ikke fortjener at sidde, i Stedet for at forvandle det, vi har sagt, til et Ønske om at drage ud af denne Betænkning alt muligt privat Stof, der ingen Interesse har for Offentligheden. Den højtærede Minister henviste os til, at der maaske kom en Tid, hvor det nuværende Flertal ikke var Flertal mere. Det er altsaa overladt til et kommende Flertal at undersøge, om de Forhold, man her ikke har villet give Oplysninger om, dækker over utilværlige Forhold paa et eller andet Sted i Samfundet, og derefter tage Konsekvenserne deraf. Jeg tror, at det højtærede Ministerium havde gjort rettere, hvis det selv havde taget Konsekvenserne af, hvad der er foregaaet.

Jeg har nogle Bemærkninger til de to ærede Medlemmer, der talte til mig i Gaar. Jeg skal bestræbe mig for at gøre det saa kort som muligt, skønt de begge førte en hel Række Stof frem. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard tog et helt Afsnit af Krigstidens Politik frem. Man underer sig undertiden over, at jeg taler længe, men man har jo den Taktik at sende mod mig 4—5—6 forskellige Talere, hver væbnet med sit forskelligartede Stof, og det bliver da undertiden ikke saa lidt, jeg maa gaa gennem (Afbrydelse: Det var først, efter at De havde talt i 3 Timer!). Dertil havde de Herrer besøgt Stoffet i Forvejen. Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard vilde fremstille det saaledes, som at den radikale Regering i enhver Henseende havde været afhængig af Højfinansens og gjort deres Gerninger. Da det nu plejer at blive

fremstillet, naar det passer, at vi har været afhængige af Socialdemokraterne og gjort deres Gerninger, kunde det være interessant, om de Herrer snart vilde tage deres Standpunkt, om der er ført en socialistisk eller højfinansiel Politik i den Tid, den radikale Regering var ved Magten, om vi har narret Socialisterne ind under Højfinansens eller narret Højfinansens til at maatte finde sig i et socialistisk Styre (*Martin Hansen: Skiftevis*). Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen siger, at der førtes begge Slags Politik. Heraf fremgaar det, at det ærede Medlem er blevet saa fordærvet af det Selvskab, han er i, at af hans oprindelig saa ærlige og oprigtige Natur er der ikke meget tilbage.

Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard søgte en hel Bevisrække herfor, og jeg skal tage Bevisrækken i den Følge, hvori han fremførte den, skønt den for saavidt ikke svarer til Tiden, idet den begynder med Slutningen og gaar tilbage til Begyndelsen af den radikale Regerings Tid. Han taler om det Forslag om Valutaattesten til Hindring af Luksusindførselen og Spekulationsindførselen, som fandt Sted i 1919, som om det skulde stamme fra Landmandsbanken. Det ærede Medlem har nemlig i Kommissionsberetningen fundet Uddrag af Delegationsprotokollen, hvoraf det fremgaar, at Landmandsbanken har beskæftiget sig med Landets økonomiske Forhold. Hvis det ærede Medlem vil komme til at gennemlæse de andre Bankers og Nationalbankens Protokol og de store Erhvervsorganisationers Forhandlingsprotokol, vil han finde akkurat det samme. Dernæst ved det ærede Medlem meget vel, at det var samtlige ledende Erhverv, der ønskede denne Forhandling rejst. Han ved ogsaa, at det Forslag, der fremkom fra disse Mænds Forsamling, var enstemmigt bortset fra den nuværende ærede Landbrugsminister Hr. Madsen-Mygdal; alle andre anbefalede Forslaget. Han ved ogsaa, for det har jeg nævnt før, at i Forhandlingerne herom deltog Etatsraad Glückstadt saa godt som ikke, medens den, som allerstærkest hævdede Nødvendigheden af den Foranstaltning, her var Tale om, var Etatsraad Glückstadts Antagonist i Bankverdenen, nemlig Etatsraad Nørgaard i Handelsbanken. Jeg har tidligere citeret, hvad Etatsraad Nørgaard sagde, vendt til Landbrugsministeren, hvem han advarede mod den forkastelige Politik, han traadte ind for. Det ærede Medlem ved ogsaa, at den højtærede Formand — som jeg nu ser har sat sig paa sin Stol — som Medlem af Den overordentlige